

A Ría de Viveiro pertence ás Rías Altas de Galicia. Ten un trazado simple e estreito. As rochas das súas ribeiras están consideradas das máis antigas da Península Ibérica e o seu fondo é areento e sen cantís.

Viveiro, Covas e Celeiro son tres núcleos de poboación no fondo da ría que medraron ata unírense. Están protexidos das inclemencias do mar e dos ventos mareiros por uns pequenos montes que son os últimos relevos das Serras Setentrionais cara ao norte.

VISTA DA RÍA DE VIVEIRO DESDE O MIRADOR DE SAN ROQUE

A suavidade do curso do río Landro permite unha intensa explotación agraria do fondo do val. Trátase da única zona de Galicia cunha casaría dispersa vinculada ás explotacións agrogandeiras, con eidos cerrados, sen aldeas, ao contrario ca no resto do territorio.

As tres pontes sobre a desembocadura do río facilitan as comunicacións entre ambas marxes da ría. Dúas están destinadas a vehículos e transeúntes e outra á liña de ferrocarril de vía estreita que comunica Ferrol con Gijón, desde onde é posible continuar ata San Sebastián.

Viveiro é a principal vila da comarca da Mariña Occidental. Aséntase nun emprazamento idóneo para a poboación: unha pequena chaira costeira ao abrigo dos Montes Chamoso e San Roque. Desde o s. XII nace cunha vocación reitora e comercial. Hoxe é un centro de servizos, de lecer e residencial.

Covas é un núcleo de poboación constituído por complexos residenciais na súa maioría turísticos, que destaca pola súa praia, moi transformada pola construción dun dique. Covas uniuse a Viveiro cun paseo que modificou a contorna. A presión urbanística sobre áreas moi fráxiles e sensibles do litoral como as praias transformou moitas das fachadas marítimas das costas galegas.

Os montes da Mariña están cubertos na súa totalidade por eucaliptos. Estas plantacións de vexetación alóctona constitúen a maior superficie forestal continua de eucaliptos de Galicia e da Península Ibérica.

Celeiro é unha parroquia unida á vila tras o crecemento urbanístico do s. XX. A construción do seu dique cambiou o ritmo das mareas e a fisonomía da Praia de Covas e da ría.

EUCALIPTAL DE CHAVÍN NO SOUTO DA RETORTA

O eucaliptal de Chavín é o máis antigo de Galicia. Plantouse no ano 1880 para protexer das enchentes unha canle do río Landro. A pesar de ser vexetación alóctona, é Monumento Natural desde 1999.

VIVEIRO 1929. PANORÁMICA EXTRAÍDA DA PELÍCULA “UN VIAJE POR GALICIA”, DE LUIS R. ALONSO

A MESMA VISTA EN 2014

PORTO DE CELEIRO

O porto de Celeiro está considerado unha das empresas máis dinámicas do sector pesqueiro europeo con proxectos en I+D+I na procura da sustentabilidade, a rendibilidade económica e a busca de enerxías alternativas. Conta cunha das frotas máis modernas e competitivas do mundo con arrastreiros, palangreiros, conxeladores e barcos do día. O produto estrela do porto de Celeiro é a “Pescada do Pincho Gran Sol”.

CONSERVEIRA DE CELEIRO

Foron industriais locais os que instalaron factorías de salgadura primeiro e logo conserveiras ás que lles seguiron as fábricas de envases. O papel da muller foi e é fundamental no seu desenvolvemento.

4.600	MILLÓNS DE ANOS	ARCAICA (PRECÁMBRICA)	552	MILLÓNS DE ANOS	500 M.A.	PRIMARIA (PALEOZOICO)	430 M.A.	400 M.A.	350 M.A.	270 M.A.	245 M.A.	200 M.A.	SECUNDARIA (MESOZOICO)	140 M.A.	65 M.A.	TERCIARIA (CENOZOICO)	1,6 M.A.
				CÁMBRICO		ORDOVÍCIO	SILÚRICO	DEVÓNICO	CARBONÍFERO	PÉRMICO	TRIÁSICO		XURÁSICO		CRETÁCICO		